

Disposició addicional

Entre la Universitat Castellanomanxega i la d'Alcalá de Henares s'han d'articular sistemes de col·laboració que possibilitin l'establiment a la ciutat de Guadalajara de centres dependents d'aquesta última universitat.

Disposició transitòria

U. Fins que no es desplegui l'article vint-i-set punt deu de la Constitució, i com a mínim durant un termini de cinc anys, els alumnes procedents de la regió castellanomanxega poden accedir als seus estudis i cursar-los en una universitat diferent de la que es crea per aquesta Llei, en la forma que reglamentàriament es determini i, en tot cas, per raons de proximitat geogràfica del lloc de residència.

Dos. El Ministeri d'Educació i Ciència ha de dictar les normes necessàries per assegurar el funcionament dels centres a què es refereix l'article segon d'aquesta Llei, fins que comencin a complir-se les previsions que estableix l'article tercer.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Queden autoritzats el Govern i els ministres d'Hisenda i d'Educació i Ciència per dictar en l'àmbit de les seves competències les disposicions necessàries per al desplegament i compliment del que disposa aquesta Llei.

Segona.—El Ministeri d'Hisenda ha d'habilitar els crèdits necessaris per a la dotació i el funcionament dels centres que s'han de crear.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, trenta de juny de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

17241 LLEI 30/1982, d'1 de juliol, de modificació de les plantilles pressupostàries dels cossos d'institucions penitenciàries. («BOE» 164, de 10-7-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer

Per aconseguir els objectius que assenyalava la Llei u/mil nou-cents setanta-nou, orgànica general penitenciària, les plantilles dels cossos d'institucions penitenciàries són les següents:

Cos tècnic, dues-centes vint places.

Cos especial masculí, mil set-centes places.

Cos especial femení, cent vuitanta-cinc places.

Cos facultatiu de sanitat, cent trenta-cinc places.

Cos de professors d'ensenyament general bàsic, cent disset places.

Cos d'ajudants tècnics sanitaris, cent seixanta-dues places.

Cos de capellans, setanta-nou places.

Cos d'ajudants, escala masculina, cinc mil tres-centes seixanta places.

Cos d'ajudants, escala femenina, quatre-centes quaranta-cinc places, i

Mestres de taller, cent dotze places.

Article segon

El cos tècnic d'institucions penitenciàries es distribueix entre les especialitats que recull el Reglament penitenciari aprovat pel Reial decret mil dos-cents u/mil nou-cents vuitanta-u, de vuit de maig.

Article tercer

L'efectivitat de les plantilles que assenyalava l'article primer s'ha d'acomodar als períodes següents:

	Anys			
	1983	1984	1985	1986
Cos tècnic	182	195	207	220
Cos especial masculí	1.625	1.650	1.675	1.700
Cos especial femení	185	77	185	185
Cos facultatiu de sanitat	130	394	135	135
Cos de professors d'EGB	88	4.526	107	117
Cos d'ATS	132	79	152	162
Cos de capellans	79	142	79	79
Cos d'ajudants, escala masculina	3.692	98	5.082	5.360
Cos d'ajudants, escala femenina	367	135	421	445
Mestres de taller	53	165	95	112

Article quart

Les places sense escalafó de mestres de taller de les institucions penitenciàries, d'ara endavant es denominen de «mestres de taller i d'explotacions agrícoles», i la seva dotació es distribueix entre les especialitats que s'assenyalen:

Branca del metall, amb vint-i-cinc places.

Branca de la fusta, amb vint-i-set places.

Branca d'oficis diversos, amb set places.

Branca d'electricitat i electrònica, amb sis places.

Branca de cuirs i derivats, amb tres places.

Branca d'arts gràfiques, amb vint-i-quatre places.

Branca d'automoció, amb cinc places.

Branca de tèxtil i confecció, amb cinc places.

Branca de vidre i ceràmica, amb una plaça.

Branca de perruqueria i estètica, amb dues places.

Branca de ramaderia, amb quatre places.

Branca d'agropecuària, amb dues places, i

Branca de maquinària agrícola, amb una plaça.

Per ocupar les places anteriors, els aspirants han d'estar en possessió del títol de tècnic especialista (segon

grau de formació professional en la branca en què vulguin ingressar o equivalent).

Article cinquè

S'autoritza la contractació laboral per cobrir les cinc-cents vint-i-set places següents:

Dues-cents vuit places de cuiners.

Quaranta-set places d'electricistes.
Cinquanta-cinc places de lampistes calefactores.
Dues-cents disset places d'auxiliars d'infermeria.

Article sisè

L'efectivitat de la contractació que estableix l'article anterior té lloc en la forma que s'especifica a continuació:

	Anys			
	1983	1984	1985	1986
Cuiners	53	106	159	208
Electricistes	13	26	39	47
Lampistes calefactores	12	24	36	55
Auxiliars d'infermeria	54	108	162	217

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els titulars de les places sense escalafó de mestres de sabater i mestres odontoprotètics s'han d'integrar en les noves places de mestres de taller en la branca d'oficis diversos; els de les places de mestres tipògraf i enquadernador s'han d'integrar en les de la branca d'arts gràfiques; els de les de mestres fusters i d'aerografia, en les de la branca de la fusta; els de la de mestre metal·lúrgic, en les de la branca del metall, i els de les de mestres de tasques de confecció, en les de la branca de tèxtil i confecció, i queden extingides les places que s'integrin.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Segona.—A la seva entrada en vigor queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Tercera.—En les convocatòries per a l'ingrés als cossos d'institucions penitenciàries i en les places sense escalafó de mestres de taller es poden anunciar totes les vacants existents, així com un nombre equivalent a les que previsiblement es puguin produir durant un any com a màxim a partir de la data de la convocatòria, sigui per jubilacions o com a conseqüència de l'augment de plantilles que preveu aquesta Llei.

Quarta.—El cost que suposen les modificacions de plantilles pressupostàries que preveu aquesta Llei, així com les contractacions laborals, és finançat, durant la primera anualitat, amb càrrec als crèdits de la Direcció General d'Institucions Penitenciàries del Ministeri de Justícia.

Cinquena.—El Govern ha d'enviar un projecte de llei al Congrés per regular el cos d'assistents socials en les institucions penitenciàries abans de l'u d'octubre de mil nou-cents vuitanta-dos.

Sisena.—Els ministeris de Justícia i Hisenda, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dictar les disposicions necessàries per a l'execució d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, u de juliol de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

18261 LLEI ORGÀNICA 6/1982, de 7 de juliol, per la qual s'autoritza la constitució de la Comunitat Autònoma de Madrid. («BOE» 173, de 21-7-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

El vint-i-sis de juny de mil nou-cents vuitanta-u va tenir entrada a les Corts Generals l'acord de l'excel·lentíssima Diputació Provincial de Madrid pel qual s'iniciava el procés autonòmic de la seva província. L'article cent quaranta-quatre de la Constitució disposa que les Corts Generals, per motius d'interès nacional, poden, segons l'incís a), «autoritzar la constitució d'una comunitat autònoma quan el seu àmbit territorial no superi el d'una província i no reuneixi les condicions de l'apartat u de l'article cent quaranta-tres».

Per la seva banda, l'apartat u de l'article cent quaranta-tres preceptua que les províncies només poden accedir al seu autogovern de forma individual i constituir-se en comunitat autònoma quan puguin acreditar l'entitat regional històrica pròpia, requisit que han d'acreditar les Corts Generals.

Madrid, província en què es troba la capital d'Espanya i seu de les institucions democràtiques de l'Estat i del Govern de la nació, té una població pròxima al dotze per cent del total de la nació espanyola. Si a això s'afegeix la importància del seu desenvolupament urbà, la circumstància de disposar d'un nucli importantíssim de serveis i activitats de tot tipus i el fet que per la seva situació resulta ser un centre de comunicacions de primeríssim ordre es justifica plenament que aquesta província, utilitzant els mitjans que la Constitució i les disposicions complementàries posen al seu abast, es pugui constituir en comunitat autònoma.

Alhora, convergeixen en l'autonomia de la província de Madrid unes peculiaritats pròpies derivades del fet ja ressenyat d'acollir la capital de la nació espanyola i les seves institucions, circumstància que exigirà en el futur el tractament legal adequat per donar resposta a l'estatus especial que es dona en la vila de Madrid.

Per tot això, resulta manifesta l'existència dels motius d'interès nacional que justifiquen l'elaboració per part de les Corts Generals d'una llei orgànica d'acord amb el que estableix l'article cent quaranta-quatre de la Constitució, atès que no es donen a la província de Madrid les condicions